

4'99

Burtnieku Vēstis

Burtnieku pagasta izdevums

Burtnieku pagasta padomes sēdē 21.04.1999.

Nepiedalījās Dz.Grīnberga, Z.Skrastiņa.

1. Lēma par komunālo maksājumu un nekustamā īpašuma nodokļa parādniekiem. Nolēma, ka daži komunālo maksājumu parādniekiem jāmeklē mazāks dzīvoklis, bez labierīcībām.
2. Piešķīra Ls 70,- kultūras un sporta pasākumiem.
3. Apstiprināja zemes nomas līgumus.
4. Izveidoja Burtnieku pagasta padomes revīzijas komisiju: Ilze Berklava, Vita Nīmane, Rudīte Kleinberga.
5. Atteica SIA «Bērzainīte - 2» darbību pagastā.
6. Lēma par dzīvokļu piešķiršanu.
7. Deva būvatļauju veikala, kafejnīcas un degvielas uzpildes stacijas celtniecībai «Īguma» krustojumā.
8. Deva atzinumu alkoholisko dzērienu licences izsniegšanai I.Miķelsona veikalam «Nāriņa».
9. Piešķīra pabalstus par ārstēšanos slimnīcā, pensionāriem zobu protezēšanas izdevumu segšanai, apdrošināšanas polisēm - Ls 553,90.
Atteica pabalsta piešķiršanu 3 iedzīvotājiem.
10. Piešķīra autoveikala statusu SIA «S.A.Š.A.» trim automašīnām.

Izskatot Pašvaldību lietu pārvaldes un Valsts zemes dienesta iesniegtos materiālus par apdzīvoto vietu klasifikāciju un pamatojoties uz likumu «Par Latvijas Republikas administratīvo teritoriju izveidošanu un apdzīvoto vietu statusa noteikšanu», Burtnieku pagasta padome nolēma:

1. Apstiprināt Burtnieku pagastā esošajām apdzīvotajām vietām šādu statusu:

1.1. LIELCIEMS - Burtnieki,
1.2. VIDĒJCIEMS - Dūres,
1.3. MAZCIEMI - Pidriķi,
 Taubes,
 Penči,
 Briedupes.

1.4. SKRAJCIEMI - Pabērzi,
 Andruves,
 Briedes,
 Zvārtes,
 Kunģēļi,
 Krūzes,
 Kapteines.

1.5. VASARNĪCU CIEMI - Šalkas,
 Mežvidi - 2.

2. Apstiprināt māju sadalījumu 1. punktā minētajos ciemos:

Nr.	Ciema nosaukums	Ietilpstošās mājas
1.	LIELCIEMS - BURTNIEKI	Dārza iela, Ezera iela, Parka iela, Jaunatnes iela, Lāčplēša iela, Laimdotas iela, Kokneša iela, J.Vintēna iela.
2.	VIDĒJCIEMS - DŪRES	Ulstes, Jaunulstes, Vēveriši, Jaunvēveriši, Ezermaļi, Ezerkrasti, Lezdkalni, Kalnāres, Laiviņas, Klumpji, Druvēni, Rijnieki, Avoti, Dūres, Oškalni, Ievas, Lejnieki, Saulstari, Kroniši, Dzintari, Upītes, Vārpas, Upmači.
3.	MAZCIEMI - PIDRIĶI	Bisnieki, Atvases, Vecpidriķi, Jaunpidriķi, Pidriķi, Vintēni, Lodziņi, Zirņi, Skaņas, Kalnalimbēni, Lejaslimbēni, Matuļi, Veclivēni, Kāši.
	- TAUBES	Pūpoli, Laubes, Taubes, Bumbieri, Ziedoņi, Inči, Līdumnieki, Kalnieši.
	- PENČI	Penči, Jaunpenči, Aizvēji, Māliņi, Lazdas, Martiņas, Kriķi, Kļaviņas, Zundas.
	- BRIEDUPES	Briedupes, Pelēdas, Gaiļi.
4.	SKRAJCIEMI - PABĒRŽI	Buciņas, Pabērži, Žvīguri, Virzas, Nauči, Jaunzemji, Liepkalni.
	- ANDRUVES	Luteri, Zaļkalni, Viburģi, Mežmaļi, Krastmaļi, Rūtes, Strautiņi, Upmaļi, Vecupmaļi, Andruves, Noriņas.
	- BRIEDES	Strēlnieki, Smilgas, Viesturi, Meijas, Gulbji, Briedes, Liči, Ličupes.
	- ZVĀRTEŠ	Ievāji, Virši, Māras, Zvārtes, Zaķiši, Birzgaļi, Indrāni, Ennītes
	- KUNĢĒĻI	Ceipi, Mazmeijas, Lielmeijas, Ligošnes, Kuņģēļi, Indriķēni, Stoķi.
	- KRŪZES	Veckākari, Lejaspāvuliņi, Kalnapāvuliņi, Krūzes, Mazkrūzes, Lejasģērciņi, Čēmas, Kalngērciņi, Ruļļi, Lūķi.
	- KAPTEINES	Kapteines, Velmeri, Varšavas, Romas.
5.	VASARNĪCU CIEMI	
	- ŠALKAS	Dārzkopības sabiedrība.
	- MEŽVIDI	Dārzkopības sabiedrība.

Cienījamie iedzīvotāji, iespējams, ka šajos nosaukumos ir kāda neprecizitāte, piemēram, kāds nosaukums jāraksta vienskaitlī u.c. Ja konstatējat neprecīzus nosaukumus šajā sarakstā, lūdzu informējiet par to pagasta padomes sekretāri pa tālruni 56543.

V.Zvejniece.

Ziemeļvidzemes reģionālā Valsts darba inspekcija informē.

Veicot uzņēmējdarbību, darba devēji izmanto algotu darba spēku, kas uzliek uzņēmējiem pienākumus pret saviem darba ņēmējiem, kas paredzēti Darba lik. kodeksā un citos normatīvajos aktos.

Lai darbinieks varētu uzsākt darbu, pirmkārt, nepieciešams līdz darba uzsākšanai noslēgt darba līgumu (ir vairāki darba līgumu termiņi - uz nenoteiktu laiku, uz noteiktu laiku, uz konkrētu darba izpildi). Ja nav drošības par darbinieku disciplīnu, kvalifikāciju u.tml., var noslēgt darba līgumu uz pārbaudes laiku.

Otrkārt, darbiniekiem jābūt instruētiem darba drošībā, tas nozīmē, ka jābūt izstrādātām darba drošības instrukcijām un pēc instruēšanas jāizdara ierakstus instruktāžas žurnālā.

Treškārt, nepieciešama veselības pārbaude, ko veic mediķi, kuri ir sertificēti veikt šādas pārbaudes un dot slēdzienu, ko ieraksta noteiktas formas veselības pārbaudes kartē.

Tikai pēc minēto pasākumu veikšanas darbinieks var uzsākt darbu.

Sakarā ar biežajiem nelaimes gadījumiem darbā, tiek pastiprinātas prasības darba aizsardzībā, lai uzņēmēji būtu ziņoši šajos jautājumos, ir jāiziet apmācība darba aizsardzībā uzņēmuma vadītājiem vai tā pilnvarotai personai. Apmācību veic vairākas licencētas firmas, kuras pēc apmācībām izsniedz apliecību.

Tā ir tikai neliela daļa no uzņēmējiem veicamā darba aizsardzībā. Ja to neizpilda, un notiek nelaimes gadījums, uzņēmējs riskē būt apsūdzētā lomā krimināllietā.

Uzņēmējiem konsultācijas sniedz Ziemeļvidzemes reģionālajā Valsts darba inspekcijā, Valmierā, Beātes ielā 49 - 9, tel.24284, 22907.

Valsts darba inspektors J.Ōzoliņš.

Burtnieku vecajiem ļaudīm

*Aizdzen aprīlis puteņus saltus,
Zemei atmodas vārdus teic,
Plaukstā atnesdams pūpolus baltus,
Tevi dēimšanas dienā viņš sveic.*

*Tāpēc vaļā ver sevi priekam,
Bērzu skropstās kaut ledus vēl mirdz,
Jo tas laiks, kurā piedzimis esi,
Ir kā cīruļa dziesma pār zemi
Un kā pumpurs saulei pie sirds.*

Sveicam aprīli dzimušos:

Elgu Poli - 65;
Olgu Kukuškinu, Annu Priedi - 80;
Mildu Lielkāju, Jeļenu Vilku - 75;
Antoniju Pērkoni - 93.

Pensionāru padome.

Dažos vārdos

- ◆ 25.martā burtniecieši pulcējās pie pagastnama, lai godinātu, pieminētu, atcerētos tos, kas neatgriezās no Golgātas ceļa.
- ◆ 26.martā Burtnieku pagastnamā viesojās apgāds «Likteņstāsti». Apgāda vadītāja Anita Mellupe iepazīstināja ar iznākušajām un topošajām grāmatām. Dzejniece Anda Lice sveica burtnieciešus ar saviem jaunākajiem dzejoļiem. Viens no tiem tapa, braucot uz Burtniekiem:

«Skrien ziemas sviedri
Pa zemes muguru brūno
Un aiznes prom visu drūmo.
Arī tiem, kas daudz zaudējuši.
Pušu, pušu ir radības miegs.
Skrien ziemas sviedri
Un ar tiem kopā sniegs.»

- ◆ 26.martā krodziņā «Rīts» pavasarīgās noskaņās tikās burtniecieši - dažādu konkursu laureāti - Vallija un Edmunds Ozoliņi, Sarma un Rainis Deičmaņi, Rudīte un Armands Kleinbergi, Sarmīte Dukule, Zenta Skraštiņa. Bija ziedi un apsveikumi, video skatīšanās un fotografēšanās.
- ◆ 27.martā Burtnieku kultūras namā notika pirmais pašdarbnieku saiets. Laimonis Zālītis dalījās atmiņās par kultūras nama vēsturi. Klātesošos uzrunāja SIA «Zirgaudzētava Burtnieki» direktors Jānis Jurašs. Tagadējie pašdarbības kolektīvi rādīja savu dziedāt un dejotprasmī. Patīkami pārsteidza vidējās paaudzes deju kolektīvs, kura dalībnieki pēc vairāku gadu pārtraukuma atkal sanāca kopā un dažos mēģinājumos iemācījās deju. Vakara otrajā daļā muzicēja «Blēži» un notika dažādas sacensības starp dejotājiem un dziedātājiem. Kultūras nama vadītāja Lolita Kaimiņa izteica domu, ka šādi vakari varētu kļūt par tradīciju un tajos varētu būt krietni lielāks dalībnieku pulks, jo gandrīz katrs burtniecietis savulaik ir piedalījies kādā pašdarbības kolektīvā.
- ◆ 1. - 16.aprīlim Burtnieku pagastnamā bija skatāma jau tradicionālā Lieldienu rokdarbu izstāde. Šogad tajā piedalījās 34 rokdarbnieces ar adījumiem, izšuvumiem, tamborējumiem, audumiem. Paldies visām izstādes dalībniecēm: Mirdzai Vitolai, Gunai Losinskai, Lidijai Masinovičai, Allai Grigorjevai, Sarmītei Pērkonei, Austrai Vitolai, Vizmai Nafranovičai, Vitai Zvejniecei, Inesei Žogļai, Ilonai Saulītei, Ingai Eglītei, Vizmai un Daigai Burcevām, Velgai Saulītei, Rutai Zāgerei, Birutai Cirulei, Rūtai Skujeniecei, Dzintrai Dreimanei, Veltai Saldūksnei, Ritai Vitolai, Tatjanai Eglītei. Izstādē bija aplūkojami arī Burtnieku vidusskolas meiteņu rokdarbi. Ar saviem pirmajiem adījumiem, tamborējumiem un izšuvumiem izstādē piedalījās Arta Deičmane, Anfisa Ogņeva, Andra Ratniece, Inga un Dace Taubes, Ilona Fjodorova, Liene Zirne, Jolanta Irbe, Kristīne Šteinberga, Baiba Vītola, Marika un Kristīne Daļeckas. Izstādi papildināja Agitas Bimšteines un Daces Bemeres veidotās kompozīcijas. Krāsīm vasaras krāsas un rakstus garajiem ziemas vakariem, kad atkal būs laiks sēties stellēs, ņemt rokās adījumu, tamborējumu vai izšuvumu. Lai top jauni darbi, jo nākamā gada Lieldienās atkal tiksimies!
- ◆ 4.aprīļa Lieldienu koncerta apmeklētāji varēja pārliecināties - Burtniekos dejotāji bija, ir un būs. Savu dejotprasmī rādīja gan mazie kultūras nama dejotāji un skolas bērni, gan jaunieši un vidējās paaudzes dejotāji. Kolektīvu vadītājas - Dace Āķe, Iveta Logina un Vēsma Felkere. Bet tie, kam līdzī bija krāsotas olas, varēja piedalīties jau tradicionālajā olu ripināšanā.

- ◆ 5.aprīlī galerijā «A - Z» tika atklāta nu jau otrā Lieldienu izstāde «Amati». Izstādē piedalījās Burtnieku, Sēļu, Skaņkalnes, Mazsalacas amatnieki, Burtnieku mazpulcēni bija izgatavojuši ezeram veltītus dekorus no krāsainām avizēm un dabas materiāliem. Īpašu uzslavu no mākslinieces Anitas Jansones saņēma Tālis Grīnbergs, kurš izstādē piedalījās ar dažādiem darinājumiem no koka. Skaņkalnes mākslas skolas meitenes kopā ar mākslinieci Birutu Jansoni galerijai dāvāja pašu izgatavotu karogu.
 - ◆ Lieldienu laikā Burtnieku centra bibliotēkā varēja aplūkot visdažādākos zaķus. Kopskaitā - 161. Izstādei «Mans Lieldienu zaķis» tapt palīdzēja Burtnieku vidusskolas 1. - 4.klašu skolēni un skolotājas, bērnu dārza bērni un audzinātājas. Ar savu zaķu kolekciju izstādē piedalījās Daiga Kīna. Paldies visiem par atsaucību!
 - ◆ 16.aprīlī, Ingūnas aicināti, pulcējās horoskopa fani uz Lielo noslēguma balli. Ingūna: «Paldies viskvēlākajiem faniem, kas atnāca uz pēdējo balli. Esmu sapratusi, ka mani ir mīlējuši. Esmu pārliecinājusies, ka dažādi cilvēki, sanākot kopā, var justies labi. Ja gribēsiet, šādas balles būs arī turpmāk. Varbūt jūs vēlaties vakara vadītāju mājas viesībām draugu pulkā? Varbūt varam uzrīkot jauku vakaru renesanses noskaņās - ar vakarkleitām un sveču gaismu. Tuvojas vasara - kāpēc gan nevarētu būt skaisti pludmales svētki? Labprāt uzklausītu jūsu vēlmes un ierosinājumus!»
 - ◆ 18.aprīlī Burtnieku kultūras namā notika jauno dziedātāju konkurss «Cālis`99» un dziesmu spēle «Kamolā tinējs». Konkurssā «Cālis`99» piedalījās 5 dziedātāji. Par brašāko cāli tika atzīts Elvis Kaimiņš, klusākais cālis - Līga Kārklīņa, šarmantākais cālis - Terēze Zalte, skanīgākais - Alise Golovacka. Titulu «Cālis`99» ieguva Ieva Riekstiņa. Dziesmu spēlē «Kamolā tinējs» piedalījās 8 dziedātāji. Skatītāju simpātijas ieguva Marika Daļecka. Pasākumā piedalījās arī skanīgākie skolas cālēni skolotājas Aelitas Zīmes vadībā.
- Liels paldies par atsaucību un atbalstu Egilam Brokam, Sandrai un Intam Miķelsoniem, Ingai un Aivaram Kļaviņiem, firmas «Luteri» īpašniekiem.

G.Daļecka.

Sports

Aprīļa vidū beidzās rajona čempionāts volejbolā. Ar mainīgām sekmēm tajā piedalījās Burtnieku pagasta volejbolisti. Vīriešu komanda izcīnīja 8.vietu desmit komandu konkurencē. Traumas dēļ nevarēja piedalīties Juris Jurašs. Mācības un darbs, spēles valsts čempionātā neļāva visās spēlēs piedalīties Arnim Seņkānam un Ģirtam Mārtiņsonam. Dāmu komanda 7 komandu konkurencē ieguva 2.vietu (gaidīta bija 1.vieta). Mācību dēļ tikai dažās spēlēs piedalījās Ina Zariņa, vispār nepiedalījās Latvijas izlases dalībniece Eva Mārtiņšone, kura spēlēja Turcijā.

Nākošie mači 12.jūnijā Vaidavā - rajona pagastu sporta spēlēs. Tur ierindā, cerams, būs visi labākie.

P.S. Starp citu, dāmu uzvarētājkomandā «Slimnica» spēlēja trīs bijušās burtniecietes: Sandra Bobrova (Peltmane) un māsas Eglītes.

U.Mārtiņsons.

Burtnieku vidusskolā

16.aprīlī skolā notika sākumskolas vecāku sapulce, kurā varēja:

- ◆ vērot dziedātāju konkursu «Cālis '99»,
- ◆ tikties ar psiholoģi Ivetu Kreičmani,
- ◆ piedalīties klases vecāku sapulcē.

Konkursā «Cālis '99» (finālā) piedalījās desmit 1. - 4.kl. skolēni: S.Baumane (1.kl.), D.Leinasāre, K.Vītola, M.Taube (2.kl.), I.Kleinberga, Ē.Ūdre, K.Krūmiņa, L.Saulīte, K.Beriņa (3.kl.), M.Daļeckā (4.kl.). Žūrijas sastāvā bija arī vecāku pārstāvji: Velga Saulīte, Ināra Ratniece. Katrs dziedātājs ieguva kādu titulu («Skanīgākais cālis», «Dzeltenākais», «Košākais» u.tml.) Programmu pieteica L.Vilde (4.kl.), par skaņu rūpējās A.Millers, bērnu koncertam sagatavoja skolotāja A.Zīme.

Pēc koncerta vecāki varēja uzklaut psiholoģes Ivetas Kreičmanes padomus un uzdot jautājumus.

Dažas atziņas no šīs tikšanās.

- ⇒ Tu drīksti dusmoties, bet nedrīksti nodarīt pāri citiem. Jāmāca bērniem šajās situācijās nesāpināt citus. Arī vecākiem derētu vispirms mierīgi visu apsvērt, iedzert tasi tējas (tā iegūstot laiku, lai nomierinātos), var skaitīt līdz 10 u.tml.
- ⇒ Nepaturēt dusmas sevī. (Dejot, sportot, strādāt kādu fizisku darbu vai attiecīgo situāciju ar kādu pārrunāt.)
- ⇒ Arī lielas ģimenes vidū bērns var justies vientuļš, atstumts, nelaimīgs. Katru dienu jāatrod kaut desmit minūtes, kad pabūt kopā ar savu bērnu (pārrunāt, kā pagājusi diena, uzklaut viņa problēmas, palasīt pasaku pirms aizmigšanas, pastaigāties u.tml.).
- ⇒ Ļoti bieži tie bērni, kas auguši bez vecāku mīlestības, skolā (un ne tikai tur) cenšas piesaistīt sev uzmanību, provocē kautiņus u.tml. Šo bērnu mērķis - saņemt uzmanību (viņi dara visu, lai viņus ievērotu).
- ⇒ Sūdzēšanās. Uzklaut vai neuzklaut? Savus bērnus vecāki labi pazīst un zina, kad ņemt to vērā, kad vienkārši neuzklaut. Vajadzētu pajautāt: «Un ko tu tagad gribi, lai es darītu? No atbildes izdariet secinājumus: varbūt bērns sūdzas, lai iegūtu uzmanību, bet varbūt bērns vēlas manipulēt ar pieaugušo, lai ieriebtu savai mātai, brālim?»
- ⇒ Ar vārdiem var celt, ar vārdiem var gremdēt. Iedrošiniet savus bērnus: «Tu vari! Tev izdosies!» u.tml. Ar vārdiem: «Es jau teicu, ka tev nesanāks! Tu vispār neko neproti,» mēs bērna attīstību bremsējam. Varbūt šajā brīdī bērnam uzkrājas slēptās dusmas. (Šīs dusmas kādreiz var vērsties pret vecākiem, pret vienaudžiem, pret citiem bērniem.)

Dažas māmiņas, kas nevēlējās uzdot jautājumus psiholoģei auditorijas priekšā, to izdarīja pēc lekcijas skolotāju istabā. Domāju, ka vecākiem radās priekšstats par to, ko skolās dara psihologs. (Skumji, bet psiholoģi ir tikai lielajās skolās, kurās ir ap 800 skolēnu.) Skolas psihologs ir vidutājs starp skolēnu un skolotāju, starp skolēnu un vecākiem.

Manuprāt, psiholoģijai vajadzētu būt kā obligātam mācību priekšmetam vidusskolā, tad varbūt mēs būtu iecietīgāki pret pretēju viedokli. Jā, mēs visi protam runāt, bet vai mēs visi dzirdam? Vai uzklaut otru, vai izjūtam otra problēmu un sāpi?

Paldies skolotājai E.Carai, visām 1. - 4.kl. audzinātājām, L.Daugulei, Kleinbergu ģimenei.

Paldies visiem vecākiem, kas atnāca! Ļoti ceru, ka 16.aprīļa pēcpusdienu Jums nebija zaudēts laiks.

Uz satikšanos nākošreiz!

I.Logina.

Pateicība Skolotājam

Manas domas - tās naktis skrien visādus ceļus,
Uz priekšu, uz sāniem, nereti - riņķos.

1998.gada 1.septembrī mana mazmeita Laura sāka apmeklēt 1.klasi, kuru māca Skolotāja Māra Daugule. Mazmeita bērnodarzu nevarēja apmeklēt mūsu trūcīgo apstākļu dēļ, un tāpēc es lūdzu Millera kungu atļaut viņai mācīties klasē, kaut arī viņai nebija 7 gadi. Vēlējos, lai mazmeita varētu labāk sagatavoties nākošajam mācību gadam, kad viņai būs jāiet skolā. Direktors bez vārda runas piekrita, un Laura kā 21.bērns sēdēja klasē, un sāka mācīties.

Domāju, Skolotājam nebija viegli uzņemties rūpes, gādību par mazo cilvēkbērnu, jo viņa ir ļoti kustīga pēc dabas, skolas solam vēl nepiemērota. Par šo darbu Skolotāja nesaņēma nevienu santimu, jo Laura klasē bija «liekais» bērns. Es Skolotāju varu tikai apbrīnot par viņas prasmi strādāt ar klasi, nekad nepaceļot balsi, izskaidrot bērniem ne tikai burtu valodu un ciparu deju, bet ievadīt visās pārējās dzīves gudrībās šos mazos cilvēciņus. Katrs bērns viņai jau ir personība.

Manas Lauras domas par Skolotāju ir šādas: «Skolotāja ir ļoti mīļa, laba, gudra un nekad nesit.» Skolotājas teiktais vārds viņai ir

svēts. Es varētu raksturot ar tautasdziesmas rindām, kā bērns Skolotājas teikto uztver:

«Kā bitīte medu sūca,
Tā es ļaužu valodiņu,
Es salīku vārdu ziedus
Kā puķītes vainagā.»

Man ar Skolotāju Dauguli nekad dzīvē nav bijis tik ciešs kontakts kā tagad, kad Laura mācījās pie viņas.

Es varu būt lepna, ka man palaimējās, ka 1.klasi tieši šajā mācību gadā vadīja Skolotāja Daugule. Man ir nācies runāt ar vecākiem un vecvecākiem, kuru bērni ir jāsūta 1.klasē nākošajā gadā, un viņi šaubās, vai pagasta skola spēj dot tādas zināšanas kā pilsētā. Varu teikt tikai to labāko - mūsu skolas 1.klasē bērni tiek mācīti tā kā nevienā pilsētas skolā. Skolā strādāju jau 35.gadu, un šīs lietas man ir ļoti skaidras un saprotamas.

Es Skolotājam Daugulei gribu izteikt vislielāko, cilvēciskāko paldies par manas mazmeitas mācīšanu un audzināšanu, kā arī atvainoties par viņas nerātībām. Gribu Skolotājam novēlēt spēku, izturību, galvenokārt veselību un Dieva svētību ciņā ar dzīvi turpmākajos mācību gados.

Ar cieņu - Lauras omīte.

Būsim veseli kopā

Nedēļa no 4. līdz 9.aprīlim mūsu skolā bija veselības nedēļa. Tā bija veltīta vecākajai paaudzei. Un tā, pēc skolotājas Caras ierosinājuma, mēs, 11.klase, skolotāja Edīte Cara un Burtnieku skolu muzeja vadītājs Anatolijs Kindzulis, devāmies pie Martas Liepiņas, kurai ir jau 95 gadi. Negaidīts pārsteigums un prieks bija Martas Liepiņas sejā, mūs ieraugot. Viņa pastāstīja par svarīgākajiem savas dzīves gadiem, kā 1939.gadā sākusi strādāt Burtnieku 7-gadīgajā skolā par pavāri. Arī vīrs Arnolds strādājis Burtnieku skolā par apkopēju. Grūts bija 1945.gads, kad kara laikā nedaudz cietusi arī skolas ēka. Toreiz skolai izbira visi logi un Liepiņas kundze ar vīru visu tīrīja, lai skola atkal būtu kārtībā. Mācības atsākās slimnīcā, bet vēlāk skolēni varēja turpināt mācības skolā, kura bija apkopta, pateicoties Liepiņas kundzei. Martai Liepiņai ir arī divi bērni. Vīrs miris pirms 27 gadiem, tomēr savu optimismu viņa vēl arvien nav zaudējusi. Vēl ir 3 mazbērni un 4 mazmazbērni. Martai Liepiņai ir arī māsa, kurai ir jau 93 gadi. Uz jautājumu, kāds ir Liepiņas kundzes dzīves ilguma noslēpums, viņa atbildējusi tā, ka viņai vienmēr patīcis daudz kustēties un rušināties pa zemi. Vēl bija jautājums, ko Marta Liepiņa dara ikdienā. Viņa atbildēja, ka adot cimdus un zeķes. (Burtniekos rokdarbu izstādē ir redzami Martas Liepiņas adījumi.) Vienīgais trūkums tāds, ka Liepiņas kundzi māc vientulība, un viņa būtu priecīga par vēl kādu apciemojumu. Mums, jaunākajai paaudzei, ir brīnums, ka cilvēks spēj nodzīvot tik ilgu mūžu tādēļ, ka agrāk patīcis daudz kustēties. Varbūt arī mēs, bērni, skolēni, jaunieši, varētu būt mazliet aktīvāki, savu vienīgo mūžu dzīvojot...

Sanita Romanovska, 11.klases skolniece.

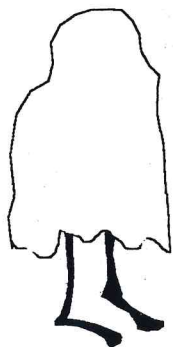
Zentas paldies...

Ja esmu uzvarējusi konkursā "Radoša sieviete laukos '99", tad vislielākais paldies tiem burtnieciešiem, kas par mani rakstīja ieteikuma vēstules. Bez Jums mans vārds nebūtu tik tālu aizskanējis. Paldies visiem par apsveikumiem, par laba vēlējumiem. Tā labestība, ko Jūs visi man esat veltījuši, lai simtkārt atnāk arī pie Jums. Es lepojos, ka dzīvoju Burtniekos, kaut arī SIA neesmu vajadzīga un nevaru vairs ietekmēt parka un apstādījumu likteni, kas mani bieži arī sāpina, bet tāda ir dzīve... Tomēr esmu atradusi savu darbības lauku citādā veidā, jo Jūs, burtniecieši, man ļaujāt to darīt ar apziņu, ka varu Jums sagādāt prieku. Ne jau tikai nauda dara cilvēkus laimīgus (kaut arī bez tās nevar), bet arī labi vārdi, ziedi, laikā un vietā teikti un sniegti, šo smago lauku ikdienu padara gaišāku. Tādēļ, mīlie burtniecieši, atmetīsim skaudību, nenovīdību, jaunās domas, būsīm viens otram vajadzīgi tieši te, Burtniekos, jo kur gan citur, ja ne te, kur liktenis mūs savedis kopā, lai mēs esam pēc iespējas mierā un saticībā ar sevi un citiem. Dzīve tomēr ir tik īsa...

Es būšu ļoti priecīga, ja Jums, burtnieciešiem, mans darbs un varēšana būs vairāk vajadzīgs, nekā tiem, kas nāk no Valmieras, Cēsīm, Valkas un citurienes...

Pateicībā, ka varu dzīvot starp Jums,
Zenta.

1999.gada 22.martā.

Par savādo mūsu dzīvē

E.Ozoliņš, 1999.gada 7.aprīlī.

Anna Zaščenkova «Adzelviešos»

1983.gada oktobrī mans vīrs Juris gāja bojā traģiskā nāvē Burtnieku ezerā netālu no «Vaivaru» zvejnieku ostas. Tas notika ap pusastoņiem vakarā, tumsā un seklā ūdenī.

Dažas dienas pirms traģiskā notikuma es sapņoju, ka Šņepsta Andrejs no «Vārpu» mājām uz mūsu mājas pusi ar zirgu velk trīs garus baļķus - divi bija apakšā, bet trešais tiem virsū. Vēlāk, pēc šī savādā sapņa, to pārdomājot, jutu, ka kaut kas nebūs labi. Baļķu izvietojums atgādināja zārku.

Brīdināju Juri, lai viņš ir piesardzīgs, ka esmu nosapņojusi sliktu sapni. Vēl kādu nakti pirms nelaimes, gulēdama blakus Jurim (viņš tad nebija iedzēris), nodomāju: «Cik labi, ka man blakus ir vīrs - dzīvs, silts cilvēks.» Juris stipri dzēra, un tas mani uztrauca, nepatika, un tāpēc biju vienmēr dūsmīga.

Tajā liktenīgajā dienā kaimiņu Andrejs atbrauca pie Jura un, ne jau pirmo reizi, atkal aicināja uz ezeru. Kā par nelaimi tobrīd nebiju mājās, bet, ja būtu - Juri nekur nelaistu. Juris, kurš ļoti mīlēja ūdeņus, zvejošanu, kaut arī bija iedzēris, neatteica Andrejam, un abi ar «emku» aizbrauca uz ezeru.

Tā bija sestdiena. Pēcpusdienā vecaistēvs (Grīnbergs Jānis) izkurināja pirti, lai nu visi bērni, znoti un paši varētu kārtīgi nomazgāties. Pirmie uz pirti gāja Ira ar savu vīru. Bija ap 19⁰⁰ vakarā. Atnākuši no pirts, nokarsuši sarkani kā vēzi, slavēja, cik karsta bijusi pirts, ka varējuši labi nopērties. Nākošiem bija jāiet mums - man, Jurim un mazajai meitiņai Ritai. Tā kā nacerējām Juri tik ātri sagaidīt, gājām bez viņa. Nogērbāmies un likās, ka pirts ir vēsa. Jāpiebilst, ka pulkstenis rādīja 19²⁰, kad gājām uz pirti. Lai sasildītos, teicu Ritai, lai uzmet garu. Paņēmusi ķobīti un pasmēlus ūdeni, viņa to uzmeta vajadzīgā, jau zināmā

vietā uz ceriem. Noplēnēja blāva migliņa, bez parastā čukstiņa. Siltuma nekāda. Uzmetās pat «zosu miesa». Nodomāju, ka šie gan šoreiz pārspilējuši - pirts nepavisam nav kārtīgi izkurināta. Pēkšņi, kur radies, kur ne, man pie krūtīm pielido un pieķeras tauriņš sarkaniem spārniem ar melniem punktiem uz tiem. Ar plaukstu strauji to notraušu nost. Pašai tādi kā drebuļi pārskrien pār miesu. Arī Ritiņai auksti. Pulkstenis varētu būt ap 19³⁰.

Saku Ritai, lai vēlreiz uzmet garu, vai tad tiešām nedabūsims sasildīties. Rita ņēma atkal ķipīti un kā meta, tad tā pa istam nočūkstēja un sacēlās tāds gars, ka elpa aizrāvās un bija jāliek roka mutei priekšā.

19³⁰ noslika mans vīrs...

Zelma Tolstikova «Laiviņās»

Tas bija vasarā, siltā bezvēja dienā. Iepriekšējā dienā Jaunās kapsētas vārtu kambarī bija ievesti divi miroņi - vecā Krūmiņiene no «Poķiem» un vēl kāds vīrietis. Ap pusdienas laiku kādas vajadzības dēļ man bija jāieiet kapliņā. Kā vēru durvis vaļā, tā tāds spēcīgs gaisa vilnis vai strāva nošņāca man gar galvu. Nobijos un atrāvos sāņus. Tajā brīdī garām gāja Ozoliņu Vallija, kurai es izstāstīju, ko nupat jutu.

Kādu citu vasaru jūnija mēnesi piedzīvoju šādu gadījumu. Bija jauks, silts laiks, kluss vakars, bez vēja. Biju ieplānojusi uztaisīt diviem kapiem kopiņas. Vienu nobeidzu un ķēros pie otras. Liku formā zemi un piestampāju. Laiks gan rādījās vēls, krēsla jau liela, bet gribēju arī darbu pabeigt. Kaut arī biju pievērsusies darbam, vienā brīdī jutu, vai likās, ka kapsēta it kā atdzīvojās.

Tāda kā šalkoņa izskrēja cauri koku lapotnēm, kā kas gar ausīm nošalca. It kā lapiņas kokiem drebētu. Bija ļoti savāda jušana. Jutu, ka labi nav, palika bail un, kopiņu nenobeigusi, stīvām, it kā baiļu paralizētām kājām, gāju uz mājām. Kad ienācu ķēķī, redzēju, ka pulkstenis rāda 5 minūtes pāri pusnaktij.

No jaunības laikiem atceros, ka manā dzimtenē, Pleskavas guberņā, kur dzīvoju latviešu kolonijā, kāda ģimene uzbūvēja sev māju uz veca, jau nolīdzināta kara kapu lauka. Bet dzīvot viņi tur nespēja. Pa naktīm bijuši dzirdami dažādi trokšņi, vaidi un citas skaņas. Māju bijuši spiesti nojaukt un uzcelt citur.

Elza Bērziņa «Raukās»

Tas notika pēc vecā Raukas nāves. Vecaistēvs nomira pirms Ziemassvētkiem. Ziemassvētkos mēs visi: es, Uldis un abi bērni, sēdējām istabā un skatījāmies televizoru. Pēkšņi izdzirdējām, ka blakusistabā (tur dzīvoja vectēvs) kāds stipri sita pie loga. Uldis ar suni izgāja ārā, naktī skatīties, kas te daudzās. Bet ārā viss bijis klusu, nevienas dzīvas dvēseles.

Berta Ulmane Valmierā (mirusi)

Toreiz dzīvoju savā mājā «Dzintaros» (Burtnieku pagastā). Mana meita Mirdza, kura bija 20 gadu jauna, bija nedziedināmi slima ar krūšu vēzi un aizvadīja savas pēdējās dienas šajā pasaulē. Kādu dienu, atrazdamās istabā pie slimnieces, izdzirdēju, ka pie sienas kāds vairākas reizes pieklauvē. Saprātu, ko tas nozīmē. Paskatījos uz meitu un nodomāju: «Bet vai tu, meitiņ, saprati, ko tas nozīmē? Nāve jau atnākusi pēc tevis un dod savu zīmi.»

Pēc nedēļas Mirdziņa nomira.

Emīlija Budovska «Roplaiņos» (mirusi)

Kad mana dēla Valda Pūces meitiņa Dzintra pēc motocikla avārijas tika ievietota slimnīcā Rīgā, tad nākamajā naktī nosapņoju, ka Dzintriņa ir atnākusi pie manis, tērpusies melnā kleitā un tādu skumju skatu. Nākamajā rītā atnāca sēru vēsts, ka viņa mirusi.

Burtņieku Skolu muzejs stāsta...

Turpmāk «BV» Burtņieku vidusskolas skolu muzejs izdos pielikumu no muzeja fondiem par skolu vēsturi, ievērojamiem novadniekiem, publicēs interesantus dokumentus u.c.

Pirmajā pielikumā piedāvājam 1936.g. skolēnu noteikumus un skolotājas Tropas pārdomas par audzināšanas darbu.

Skolotāja Tropa savas pārdomas nobeidz optimistiski. Redzot skolas ikdienu, man ir savi vērojumi. Uzskatu, ka audzināšanas darbā mums ir ievērojami trūkumi. Piemēram, no rīta, izkāpjot pie skolas no autobusa, no vairāk kā 50 skolēniem, tikai trīs vai četri prot pateikt skolotājiem labrīt, 18.novembrī valsts svētku sarīkojumā skolā tikai viens skolēns bija pienācīgi sagērbies (par to var pārliecināties, noskatoties videoierakstu). Vai mūsu bērnos nav nekādas cieņas pret savu valsti un tai nozīmīgiem svētkiem?

Nepietiekami strādājam nacionālās pašapziņas veidošanā. Skolas rīkotā pasākumā - skolotāja J.Bikšes piemiņas plāksnes atklāšanā piedalījās tikai daži skolēni. Arī represēto piemiņas pasākumā sākumskolas klašu skolēni bija ieradušies gandrīz visi, bet no vecākajām klasēm tikai daži.

Padomāsim par šīm lietām!

Muzeja vadītājs A.Kindzulis.

Skolēnu noteikumi dzīvē

Cilvēks pasaulē nedzīvo viens. Ik dienas mūsu labsajūtu un pat laimi var ietekmēt tuvāk vai tālāk stāvošu cilvēku savstarpējā izturēšanās. Tāpēc jebkurā sabiedrībā mūžam ir pastāvējusi nepieciešamība audzināt cilvēku. Citādi tas nemaz arī nevarētu būt, jo pat kaķene savam mazulim ļauj draiskoties tikai līdz viņai vien zināmai robežai, ja kaķēns to pārkāpj, mīlošā māmiņa met ar ķepu. Cilvēku sabiedrībā šiem audzināšanas procesiem jāpastāv visaugstākajā līmenī, tāpēc tos cenšas ietekmēt valsts pārvaldes struktūras, izdodot skolēnu noteikumus, kuros uzsvērti galvenie tikumiskie principi, kas jāievēro katram cilvēku sabiedrības loceklim. Liela ietekme cilvēku audzināšanā ir arī ticības mācībai.

Burtņieku skolu muzejs šoreiz mūs iepazīstina ar 1936.gadā Latvijā izdotajiem skolēnu noteikumiem. Izlasot tos, varam secināt, ka, kaut gan tie izdoti vairāk kā pusgadsimtu tālā senatnē, maz tajos prasību, kas šodien būtu liekas, nevajadzīgas, no kurām saprātīgi būtu atteikties.

Pieklājība, pašsavaldība, sveicināšana, izpalīdzība, rūpes par skolas un valsts godu, higiēnas iemaņas un apģērba kultūra, stāja un tīrības likumu ievērošana sabiedriskajās vietās, noraidoša attieksme pret kaitīgiem ieradumiem - galvenās šo noteikumu prasības. Tās bijušas ietvertas arī visos citos noteikumos, kuri man skolotājas darba laikā bijuši saistoši.

Pēc Burtņieku skolās nostrādāto 35 gadu pieredzes, uzdrošinos apgalvot, ka Burtņieku ģimenēs ir labas audzināšanas tradīcijas. Ar pateicību atceros vecākus, kas saviem bērniem bija pratuši likt pamatus skolēnu noteikumu prasībām. Viņu rīcība bija pareiza, jo cilvēks jāaudzina no pirmās dzīvības dienas. Taču pat vislabvēlīgākajos gadījumos netrūka darāmā arī skolai, kam vajadzēja saglabāt vecāku devumu, pilnveidot un padziļināt labas uzvedības likumības, vērst tās par paradumiem.

Domāju, ka Burtņieku skolās audzināšana nebija pamesta novārtā. Pirmajā darba gadā (1960.) manī izraisīja apbrīnu Burtņieku skolas vecākās paaudzes skolotāju (Bikše, Dūne, Pommere, Meirēna) prasme, neclaidība un precizitāte darbā ar skolēnu noteikumiem. Būdamā vecākā audzinātāja,

sk. Pommere sīki izstrādāja pieklājības likumu izpildes nosacījumus, kontrolēja, kā mēs, pārējie audzinātāji un skolotāji, tos prasām no skolēniem. Tas nebija viegli ne viņai, ne skolotājiem, ne audzēkņiem. Taču mēs sapratām, ka tās ir tikai cilvēka augšanas sāpes, ka vēlāk šis darbs nesīs lielu gandarījumu un prieku visai sabiedrībai.

Cik bieži esam jūsmojuši par sportistu vai karavīru statto stāju, precīzi saskaņoto soli, bet tikai tie, kas to sasnieguši, zina, cik daudz nepatīkamu pārdzīvojumu un sviedru šis rezultāts prasījis. Presē lasām, ka Latvijas armijā grūti panākt disciplīnu, jaunkareivjiem trūkst fiziskā rādījuma. Šie fakti būtu jāizjūt kā pārmetumi fizikultūras skolotājiem. Ja fiziskajā audzināšanā neielekam pamatu cilvēka stājai, darbs nav bijis pilnvērtīgs. Burtnieciņi var teikt paldies skolotājam Kinzulim par viņa neatlaidīgajām prasībām skolēnu stājas veidošanā, viņš to prasīja ne tikai stundās, bet ikvienā saskarsmē ar jauniešiem, aizrādīja pedagogiem, kas skolēnu stājai nepiegrīza vajadzīgo vēribu. Taču tā jau ir tālāka vai tuvāka pagātne, mūs, protams, vairāk interesē tas, kā ar skolēnu noteikumiem šodien.

Par skolu neuzdrošinos neko apgalvot, jo trūkst pieredzes, bet no rajona skolotāju apspriedē teiktā (piedalījos tajā kā interesents) jāsecina, ka galvenā atbildība par bērnu audzināšanu jāuzņemas vecākiem. Kādi šodien esam? Protams, ka varētu būt vairāk labrītu un labdienu pretimnācējiem, mazāk pagalmos un ceļmalās nomestu papīru, lielāka interese par sava novada un valstiski nozīmīgiem pasākumiem, rūpīgāka attieksme pret savu apgērību utt. Baidos, ka mazliet esam apreibuši no pašu izcīnītās brīvības, ka to mēs uztveram kā pilnīgu savu iegribu neierobežošanu, aizmirstam, ka katra mūsu patvaļa apdraud līdzcilvēku brīvību un tiesības. Tā ir ļoti bīstama tendence.. Domāju, ka šodien vecākiem audzināt bērņus ir ļoti grūti, jo viņu morālos uzskatus spēcīgi ietekmē mājīgie priekšstati par mums vēl neaizsniegtās pasaules vieglo, aizraujošo dzīvi. Tāpēc vecākiem būtu jābūt vēl noteiktākiem un nepiekāpīgākiem savās prasībās. Ko zūdēsīm šodien, to rīt vairs neatgūsīm.

Mūsu tautai arī turpmāk būs vajadzīgi audzināti cilvēki, un tikai tāds cilvēks, kas savas vēlmes iemācījies saskaņot ar citiem nepieciešamo, spēj būt patiesi brīvs un laimīgs. Kad mazā Līga, apmeklējot bibliotēku, saka: «Lūdzu, piedodiet, ka esmu ienākusi pie jums virsdrēbēs,» mēs skatāmies nākotnē cerīgi, jo jūtam, ka Burtnieku ģimenēs labas audzināšanas tradīcijas vēl ir dzīvas.

A.Tropa.

25.04.1939. Burtnieku skolas skolēni ar divriteņiem devās ekskursijā uz Zilokalnu.
Vai pēc 60 gadiem mēs būtu gatavi šādam braucienam?

Skolas kārtības noteikumi.

(Izdoti uz Lūkuma par tautas izglītību 9. un 207. p. pamata un izsludināti „Valdības Vēstnesī” № 28, 1936. g. 4. februārī.)

Nosaku skolās šādu kārtību, kas obligātoriska skolas un audzināšanas iestāžu skolotājiem, skolēniem vai audzēkņiem un arī skolēnu un audzēkņu vecākiem vai viņu vietniekiem.

I. Noteikumi skolēniem.

1. Skolēniem visur jāievēro pieklājība, pašsavaldīšanās, nosvērtība un citas sabiedrisku pienākumu prasības.
2. Katram skolēnam jāpazīst un jāsviecina valsts vadītāji, savas skolas priekšnieks un skolotāji. Tāpat jāsviecina pazīstami un savas skolas skolēni.
3. Skolēniem visur jābūt palīdzīgiem un pakalpiņiem, sevišķi pret maziem bērniem viņu matiem, sirungalviņiem un nevarīgiem.
4. Darbā, sabiedrībā un savstarpējās sarunās skolēniem vienmēr jāsarģā savs un skolas gods un cieņa.
5. Skola un ārpus skolas skolēnam jāievēro noteikumi apģērbā, zinā, kādi pastāv viņa skolā. Apģērbis atzvien jāuztur kārtībā.
6. Skolēni nedrīkst apmeklēt jaunatnei nepiemērotus izrīkojumus, jaunatnei neatļautas kinoizrādes, masku balles, dejas un izpriecu lokālus.
7. Skolēni nedrīkst lietāt reibinātājus dzērienus un narkotiskas vielas, smēķēt un piedalīties neatļautās spēlēs.
8. Skolēni var uzstāties publiskos izrīkojumos un piedalīties ārpus skolas organizācijas tikai ar vecāku un skolas vadības ziņu un atļauju.
9. Ekskursijās un gājienos jāievēro skolas noteiktā kārtība un disciplīna.
10. Skolēnu brīvais laiks pavadāms tā, lai skolas darbi būtu pienācīgi sagatavoti, nekaitējot veselībai. Stingri jāievēro higiēnas un tīrības prasības un aizrādījumi.
11. Skolēniem jānēsa viņu personības apliecības vienmēr līdz un tās uz pieprasījumu jāuzrāda skolotājiem un citām oficiālām personām.
12. Skolēnam jāierodas skolā noteiktā laikā, ņemot līdz visus vajadzīgos mācības līdzekļus.
13. Ja skolēns kādu dienu nav bijis klasē, tad jāatnes un jāuzrāda klases audzinātājam vecāku vai aizbildņu parakstīts ziņojums, kādēļ nav bijis skolā, tieši minot nokavēšanas iemeslus. Ja skolēnam jau agrāk zināms, ka skolu nevarēs apmeklēt noteikta diēna, tad jau iepriekš jāziņūdz skolas vadības atļauja skolā nenākt. Ja skolēnam vairākas dienas jāpallek mājas slimības dēļ, tad skolai par to jāpaziņū.
14. Uz skolu nedrīkst ņemt līdz nevajadzīgas grāmatas un citas nevajadzīgas lietas.
15. Uz lūgšanu visiem skolēniem jāierodas laikā un noteiktā kārtībā.
16. Klases jāiet tūlī pēc zvana un jāņem savā vieta.
17. Skolas telpās nedrīkst nekā mest uz grīdas, bet papīri un citi atkritumi jāmet vienīgi papīru kastēs. Tāpat tīrība jāievēro atējas vietās.

18. Skolotājam, ienākot klasē un stundu beldzot, skolēniem jāpieceļas.

19. Ja skolēns atnāk skolā pēc stundas sākuma, tad viņš nedrīkst palikt blakus telpās, bet viņam jāiet tūlī klasē un ar skolotāja atļauju jāņem savā vieta.

20. Stundai beidzoties, visi skolēni atstāj klasi, lai varētu to izvēdināt.

21. Stundu laikā un starpbrīžos skolēni nedrīkst atstāt skolas telpas un pagalmu bez audzinātāja vai skolas vadības atļaujas.

22. Skolas telpās aizliegta klatgāšana, drūzmēšanās, grūstīšanās un cita veida nekārtības. Skolēni nedrīkst bojāt skolas inventāru, mēbeles, aprakstīt stenas vai citādi bojāt skolas iekārtu.

23. Visām skolēnu organizāciju sēdēm un sapulcēm jādabū katreiz skolas vadības atļauja. Tāpat ziņojumus un plakātus skolā drīkst izkārt vienīgi ar skolas vadības atļauju.

24. Skolēniem obligātoriski jāpilda skolas priekšnieka, skolotāju un paldagogiskas konferences prasības un pieņemtie noteikumi.

II. Noteikumi vecākiem vai viņu vietniekiem.

25. Skolēna iztrūkšanas vai stundu nesagatavošanas iemesli vecākiem vai viņu vietniekiem jāaplēcina ar savu parakstu, ziņojot par to klases audzinātājiem vai skolas vadībai. Tāpat jāziņū klases audzinātājam vai skolas vadībai, ja skolēns vai cits mājnieks slimis ar lipīgu slimību.

26. Skolēni, kas bijuši satiksmē ar slimiem vai slimojuši ar lipīgu slimību, var skolu apmeklēt tikai pēc rīkojums noteikta laika. Skolu nevar apmeklēt skolnieki, kas bijuši satiksmē ar šarlaka slimniekiem — 14 dienas, masalu — 15 dienas, baku — 14 dienas, gaŗā klepa — 15 līdz 20 dienas, difterīta — 7 dienas un plankuma tūfa — 12 līdz 14 dienas. Skolnieki, kas puši slimojuši ar šarlaku, nevar nākt skolā — 48 dienas un ar masalam — 14 dienas pēc izsītumu parādīšanās, ar bakām — pēc krevīju nokrišanas no vāim, ar gaŗo klepu — pēc aizraušanas stadijas izbeigšanas, ar difterītu — 35 dienas un ar plankuma tūfa — 28 dienas no slimības sākuma. Skolniekam ierodoties skolā pēc slimšanas, jāuzrāda skolas vadība ārsta apliecība ar slimības diagnozi.

27. Uz klases audzinātāja vai skolas vadības rakstisku uzaicinājumu vecākiem vai viņu vietniekiem jāierodas skolā.

28. Vēlāms, lai skolēnu vecāki vai viņu vietnieki arī bez uzaicinājuma biežāk ierastos pie klases audzinātāja parliecināties par savu bērnu sekmēm un uzvešanas.

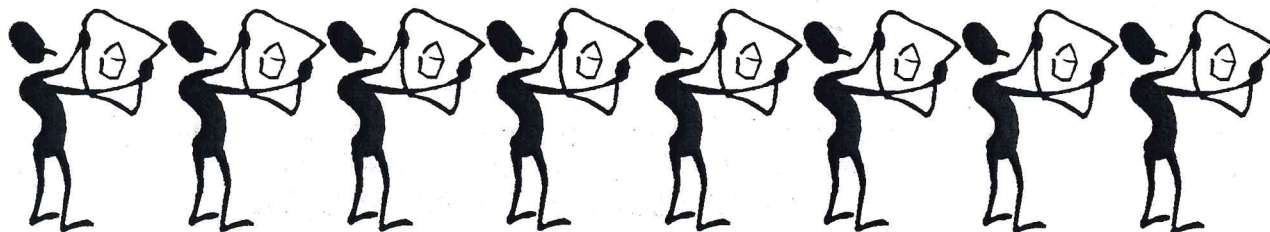
29. Klases audzinātāja un citu skolotāju ziņojumi vecākiem vai viņu vietniekiem katreiz jāparakstā, atzīmējot, ka ziņojumu lasījuši.

30. Vecākiem vai viņu vietniekiem no savas puses jārūpējas, lai skolēni mājās kārtīgi veiktu savus skolas uzdevumus, izturētos pret mājniekiem un citam personam pieklājīgi un godīgi un dzīvotu ar viņiem satīgi.

P i e z ī m ē. Kārtības noteikumus pieaugušo skolām izstrādā ikviena skola atsevišķi, ievērojot skolas īpatnējos apstākļus, un tie atājas spēkā pēc apstiprināšanas izglītības ministrijā.

1936. g. 3. februārī. A-253. Izglītības ministrs **A. Tentells.**

Skolu depart. direktora v. i. **K. Ozoliņš.**

SLUDINĀJUMI REKLĀMA

Burtnieku pagasta
bibliotēkā (skolā)
no 1.maija līdz 31.maijam
CEĻOJŠĀ
BĒRNU GRĀMATU IZSTĀDE.
Bibliotēkas darba laiks
O.T. 8³⁰ - 16³⁰
Piektd.8³⁰ - 12⁰⁰
Tel.56374.

2.maijā pl.10⁰⁰ Burtniekos
PAVASARA GADATIRGUS.
Programmā no pl.11⁰⁰:
⇒ Burtnieku suņu šovs - izrāde;
⇒ sacensības dažādos sporta
veidos;
⇒ apmeklētājiem - veiklības
braucieni zirgu pajūgos.
**AICINĀM VISUS PIRKT UN PĀRDOT
GRIBĒTĀJUS!**

15.maijā BKN
GRUPA «HAMELEONI»

BURTNIEKU DĀRZNIECĪBĀ:

- TOMĀTU, GURĶU, PĀPRIKAS,
PĒTERSĪĻU, SELERIJU U.C. STĀDI;
- OGULĀJI, ĀBELES, BUMBIERES;
- ZIEMCIETES;
- SALĀTI, LOKI, REDĪSI.

Darba laiks:
darbdienās 8⁰⁰ - 12⁰⁰ un 13⁰⁰ - 17⁰⁰,
sestdienās 9³⁰ - 11³⁰, svētdienās -
brīvs.

☎ 56586

I.MIKELSONA VEIKALĀ «NĀRIŅA»:

- SĒKLAS UN SĪKSĪPOLIŅI;
- KŪDRAS UN PLASTMASAS PODIŅI
STĀDIEM;
- KŪDRA AR MIKROELEMENTIEM;
- MINERĀLMĒSLI (VAIRUMPIRCĒJIEM -
CENU ATLAIDES);
- LOPBARĪBAS SĀLS (5 UN 10 KG
PAKOJUMĀ).

Tuvojas izlaidumu laiks, tāpēc iegriezieties Burtnieku centra bibliotēkā,
jo te varat iegādāties skaistas grāmatas skolu absolventiem!
Izdevniecību «Nordik» un «Tapals» grāmatu stendā Jūs varat izvēlēties
grāmatas dažādām gaumēm un par pieņemamām cenām!

Bibliotēkas darba laiks:
P.C. 8⁰⁰ - 12⁰⁰ un 17⁰⁰ - 18⁰⁰,
O.T.P. 8⁰⁰ - 12⁰⁰ un 14⁰⁰ - 18⁰⁰
☎ 56502

Lai dārziņš nebūtu jāravē un augus nenoēstu kukaiņi.

5.maijā pl.10⁰⁰ Burtnieku pagastnamā

**DZIDRA GRĪNBERGA JŪS KONSULTĒS
PAR ĶĪMIJAS PIELIETOŠANU MAZDĀRZIŅOS.**

Iepriekš var zvanīt, jautāt un pieteikt
vajadzīgos ķīmiskos līdzekļus! ☎ 42606

BURTNIEKU PASTĀ Jūs varat:

- nopirkt «Vidzemes» sēklas;
 - iegādāties BTA apdrošināšanas polises;
 - apskatīt «Anttilas» katalogus un pasūtīt izvēlētās preces.
- Darba laiks: 8⁰⁰ - 14³⁰, sestd. 8⁰⁰ - 12³⁰.
☎ 56484, 56441

VEIKALĀ «BURTNIEKI»

- ◆ «Vidzemes» sēklas,
 - ◆ minerālmēsli,
 - ◆ kūdra,
 - ◆ plēve (6 m plata - Ls 0.70 m,
3 m plata - Ls 0.35 m)
- Darba laiks 8⁰⁰ - 19⁰⁰, ☎ 56439.

21.maijā pl.14⁰⁰

Burtnieku estrādē

LITERĀRO DARBU KONKURSA

«EZERS MANĀ DZĪVĒ»

NOSLĒGUMS.

Piedalās Rīgas 93.vidusskolas
folkloras kopa «Rija».